

UCHWAŁA NR XLIV/255/ 2023

Rady Powiatu w Sochaczewie

z dnia 28 czerwca 2023 roku

**w sprawie przyjęcia Programu Działań na Rzecz Osób Niepełnosprawnych
Powiatu Sochaczewskiego na lata 2023-2030**

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 1526 z późniejszymi zmianami) oraz art. 35a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 100 z późniejszymi zmianami), Rada Powiatu w Sochaczewie uchwala, co następuje:

§ 1

Przyjmuje się Program Działań na Rzecz Osób Niepełnosprawnych Powiatu Sochaczewskiego na lata 2023-2030, stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu w Sochaczewie.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Andrzej Kierzkowski

UZASADNIENIE

Zgodnie z zapisami art. 35a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 100 z późniejszymi zmianami) do zadań powiatu należy opracowanie i realizacja, zgodnych ze strategią rozwoju województwa, powiatowych programów działań na rzecz osób niepełnosprawnych w zakresie:

- rehabilitacji społecznej,
- rehabilitacji zawodowej i zatrudniania,
- przestrzegania praw osób niepełnosprawnych.

Przedstawiony projekt uzyskał pozytywną opinię Powiatowej Społecznej Rady do Spraw Osób Niepełnosprawnych.

PRZEWODNICĄCY RADY

Andrzej Kierzkowski

Załącznik do Uchwały nr XLIV/255/2023
Rady Powiatu w Sochaczewie
z dnia 28 czerwca 2023 roku

**PROGRAM DZIAŁAŃ NA RZECZ OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH
POWIATU SOCHACZEWSKIEGO NA LATA 2023-2030**

SOCHACZEW 2023r.

Spis treści

1. Definicja niepełnosprawności.....	3
2. Niepełnosprawność jako problem społeczny	4
3. Diagnoza społeczna dotycząca osób niepełnosprawnych w Powiecie Sochaczewskim ..	4
4. Cele programu	6
4.1. Cel główny programu	6
4.2. Cele strategiczne.....	6
4.3. Cele operacyjne	7
5. Przedsięwzięcia planowane do realizacji w okresie objętym Programem	9
6. Źródła finansowania Programu	10
7. Przestrzeganie praw osób niepełnosprawnych	10

1. Definicja niepełnosprawności.

Przygotowanie programu działań na rzecz osób niepełnosprawnych wymaga podania kilku definicji dotyczących niepełnosprawności oraz podstawowych aktów prawnych, które ułatwią odbiorcom i realizatorom na bliższe zapoznanie się z problemem.

Definicja niepełnosprawności została opracowana przez Światową Organizację Zdrowia w 1980 r. i opublikowana w *Międzynarodowej klasyfikacji uszkodzeń, upośledzeń i niepełnosprawności*. Według tej definicji uszkodzenie oznacza utratę lub odstępstwo od normy w obrębie struktury lub funkcji anatomicznej, fizjologicznej lub psychicznej człowieka, przez niepełnosprawność rozumie się *wszelkie ograniczenie lub brak - wynikający z uszkodzenia - zdolności wykonywania jakiejś czynności w sposób lub w zakresie uważanym za normalny dla człowieka*, zaś upośledzenie - to niekorzystna dla danego człowieka sytuacja w relacji z otoczeniem oraz utrudnienie, ograniczenie lub brak możliwości brania udziału w pełnieniu różnych ról w życiu danej społeczności.

Prawa osób niepełnosprawnych gwarantowane są w Konstytucji RP z 2 kwietnia 1997 roku (Dz. U. 1997 Nr 78, poz. 483). Zapewnia ona prawo do niedyskryminacji stanowiąc, że nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny (art. 32 pkt. 2). Ustawa zasadnicza nakłada też na władze publiczne obowiązek zapewnienia szczególnej opieki zdrowotnej osobom niepełnosprawnym (art. 68), a także obowiązek pomocy tym osobom w zabezpieczeniu egzystencji, przysposobieniu do pracy oraz komunikacji społecznej (art. 69).

Nieco inna definicja została zawarta w Karcie Praw Osób Niepełnosprawnych: *niepełnosprawne są osoby, których sprawność fizyczna, psychiczna lub umysłowa trwale lub okresowo utrudnia, ogranicza lub uniemożliwia życie codzienne, naukę, pracę oraz pełnienie ról społecznych, zgodnie z normami prawnymi i zwyczajowymi* (Karta w formie uchwały Sejmu RP została uchwalona dnia 1 sierpnia 1997 r - M.P. 1997 Nr 50, poz. 475).

Natomiast zgodnie z ustawą z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. 2023 r., poz.100 z późn. zm.) niepełnosprawność oznacza trwałą lub okresową niezdolność do wypełniania ról społecznych z powodu stałego lub długotrwałego naruszenia sprawności organizmu, w szczególności powodującą niezdolność do pracy. Ustawa ustala trzy stopnie niepełnosprawności:

- znaczny, do którego zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia

- ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji,
- umiarkowany, do którego zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych,
 - lekki, do którego zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

2. Niepełnosprawność jako problem społeczny.

Ostatnie pełne dane dotyczące liczby osób niepełnosprawnych w Polsce pochodzą z Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań przeprowadzonego przez Główny Urząd Statystyczny w 2021 r. Według danych opublikowanych przez Główny Urząd Statystyczny na podstawie NSP w 2021 r. ludność Polski liczyła 38 036 tys. osób. Spis ujawnił, że liczba niepełnosprawnych Polaków; w 2021 r. wynosi 2 652 tys.

Niewątpliwie osoby niepełnosprawne mają często utrudniony udział w stosunkach społecznych, jak również ograniczoną możliwość wypełniania ról społecznych według przyjętych kryteriów i obowiązujących norm. Stąd też środowisko osób niepełnosprawnych podejmuje walkę o przestrzeganie podstawowych praw osób dotkniętych niepełnosprawnością, przypominając jednocześnie o szeregu problemów, na które te osoby napotykają m.in. bariery związane ze swobodnym przemieszczaniem się, utrudniające dostęp do obiektów użyteczności publicznej, trudności w komunikowaniu się, ograniczony dostęp do wszechstronnej bazy rehabilitacyjnej czy pomocy specjalistów, wreszcie problemy związane z uzyskaniem odpowiedniego zatrudnienia.

3. Diagnoza społeczna dotycząca osób niepełnosprawnych w Powiecie Sochaczewskim.

Pierwszym etapem tworzenia programu jest diagnoza. Nie można przystępować do skutecznej strategii bez rzetelnej i trafnej oceny problemu. Diagnoza dotycząca osób niepełnosprawnych powinna dotyczyć skali, przyczyn i dynamiki każdego z problemów występujących na terenie powiatu, a także ich wzajemnych powiązań. Uzyskanie danych dotyczących osób niepełnosprawnych warunkuje podejmowanie trafnych decyzji związanych

z działaniami na rzecz tych osób. Przy założeniu, że strategia jest procesem ciągłym i dynamicznym, w którym cały czas następuje proces weryfikacji uzasadnione jest twierdzenie, że nawet niedoskonała diagnoza początkowa może stanowić dobrą bazę wyjściową do dalszych etapów postępowania.

W Polsce są ok. 3 miliony osób niepełnosprawnych, czyli takich, które - zgodnie z definicją zawartą w ustawie o rehabilitacji - ukończyły 16 lat i mają orzeczenie o niepełnosprawności. Szacuje się, że wszystkich osób niepełnosprawnych może być nawet dwa razy więcej. W Województwie Mazowieckim natomiast liczba niepełnosprawnych wynosi 275 652 tyś. W powiecie sochaczewskim liczba osób niepełnosprawnych - prawnie wynosi: dane dotyczące ilości wydanych orzeczeń, (o niepełnosprawności - dla dzieci do 16 r.ż., o stopniu niepełnosprawności - dla dorosłych powyżej 16 roku życia) wydane przez Powiatowy Zespół ds Orzekania o Niepełnosprawności w Żyrardowie dla mieszkańców powiatu sochaczewskiego:

2016 rok łącznie - 1081; dzieci -183; dorośli - 898;
 2017 rok łącznie - 1071; dzieci -184; dorośli - 887;
 2018 rok łącznie - 1208; dzieci -195; dorośli - 1013;
 2019 rok łącznie - 1189; dzieci -172; dorośli - 1017;
 2020 rok łącznie - 1062; dzieci -147; dorośli - 915;
 2021 rok łącznie - 995; dzieci - 145; dorośli - 850;
 2022 rok łącznie - 1142; dzieci - 183; dorośli - 959;

INSTYTUCJE WSPARCIA W POWIECIE SOCHACZEWSKIM	Liczba
Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie	1
Ośrodki pomocy społecznej	8
Domy pomocy społecznej	1
Dzienne domy pomocy społecznej przy C.U.S Sochaczew	1
Domy środowiskowego wsparcia	1
Warsztaty Terapii Zajęciowej	1
Organizacje pozarządowe działające na rzecz osób niepełnosprawnych	Nie określa się dokładnej liczby organizacji z uwagi na fakt, iż na terenie powiatu mogą funkcjonować organizacje zarejestrowane i mające siedzibę poza jego granicami

Tabela 2 – Instytucje wsparcia w powiecie sochaczewskim

DUKACJA DZIECI I MŁODZIEŻY NIEPEŁNOSPRAWNEJ W POWIECIE SOCHACZEWSKIM	Liczba
Przedszkola – ogółem, w tym:	20
- z oddziałami integracyjnymi	1
- specjalne	0
Szkoły podstawowe – ogółem, w tym:	32
- z oddziałami integracyjnymi	1
- specjalne	1
Szkoły ponadpodstawowe, w tym:	5
- z oddziałami integracyjnymi	1
- specjalne	1

Tabela 3 – Edukacja dzieci i młodzieży niepełnosprawnej w powiecie sochaczewskim

Sytuacja osób niepełnosprawnych na rynku pracy jest trudna. Jest to zjawisko powszechne zarówno w skali kraju, regionu, jak również powiatu.

W grudniu 2022 r. ogólna stopa bezrobocia wynosiła odpowiednio:

- 5,2 % w Polsce;
- 4,2 % w Województwie Mazowieckim;
- 3,1 % w Powiecie Sochaczewskim.

W grudniu 2022 r. w Powiatowym Urzędzie Pracy w Sochaczewie zarejestrowanych było 60 osób niepełnosprawnych.

Dodatkową barierą w uzyskaniu odpowiedniego zatrudnienia przez osoby niepełnosprawne jest niski poziom wykształcenia i brak odpowiednich kwalifikacji – większość zarejestrowanych niepełnosprawnych ma wykształcenie podstawowe i zawodowe. Ten stan rzeczy z pewnością wymaga działań, by skutecznie przeciwdziałać wykluczeniu społecznemu osób niepełnosprawnych.

4. Cele programu.

4.1. Cel główny programu.

Celem głównym jest przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu i zawodowemu osób niepełnosprawnych oraz minimalizowanie społecznych skutków niepełnosprawności.

4.2. Cele strategiczne.

Koordinacja działań kształtowania polityki powiatu w zakresie rehabilitacji zawodowej i społecznej na rzecz osób niepełnosprawnych.

1. Współpraca na rzecz osób niepełnosprawnych :

- z organizacjami pozarządowymi z terenu Powiatu,
- z organami rentowymi w zakresie przyznawania świadczeń,
- z terenowym inspektoratem pracy w zakresie oceny warunków w jakich pracują osoby niepełnosprawne,
- z Powiatowym Urzędem Pracy w zakresie realizacji zadań z zakresu rehabilitacji zawodowej, rejestrowania, aktywnego pośrednictwa pracy i szkolenia, doradztwa organizacyjno-prawnego i ekonomicznego osób niepełnosprawnych,
- z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w zakresie realizacji zadań z zakresu rehabilitacji społecznej,
- z Powiatowym Inspektorem Nadzoru Budowlanego w zakresie przestrzegania prawa budowlanego dotyczącego osób niepełnosprawnych,
- z Powiatowym Zespołem Edukacji, Kultury i Sportu w zakresie organizacji placówek szkolnych, organizacji kultury, kultury fizycznej i sportu osób niepełnosprawnych,
- z ośrodkami pomocy społecznej w zakresie kierowania osób niepełnosprawnych niezdolnych do samodzielnej egzystencji do domów pomocy społecznej.

2. Analiza artykułów, publikacji, opracowań programowych i merytorycznych w zakresie metod pracy i działań na rzecz osób niepełnosprawnych i propagowanie ich w powiecie.

3. Upowszechnianie problematyki osób niepełnosprawnych w środowisku dzieci i młodzieży.

4. Wymiana informacji pomiędzy instytucjami i organizacjami działającymi na rzecz osób niepełnosprawnych.

5. Ścisła współpraca i konsultacje z Powiatową Społeczną Radą do Spraw Osób Niepełnosprawnych w dziedzinie realizowanych zadań i celów.

4.3. Cele operacyjne.

REALIZACJA ZADAŃ USTAWOWYCH

Wdrożona z dniem 1 stycznia 1999 r. reforma administracyjna państwa przyniosła szereg zmian w zasadach organizacji i działania władz publicznych. Powstały nowe struktury samorządu terytorialnego - powiaty, które przejęły szereg zadań o charakterze publicznym realizowanych wcześniej przez administrację rządową. Dotyczy to także działań na rzecz osób niepełnosprawnych.

Zakres kompetencji poszczególnych służb działających na rzecz osób niepełnosprawnych określony został przede wszystkim w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych. Przepisy tej ustawy wskazują podmioty odpowiedzialne za realizację poszczególnych zadań z niej wynikających.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych określa zadania powiatu, w szczególności z zakresu rehabilitacji zawodowej i społecznej, realizowane bezpośrednio przez starostę oraz za pośrednictwem powiatowego centrum pomocy rodzinie (PCPR) lub powiatowego urzędu pracy (PUP).

Ustawa o pomocy społecznej określa zadania samorządów gminnych w dziedzinie pomocy finansowej, usługowej, rzeczowej oraz prowadzenia pracy socjalnej, poradnictwa, realizowane bezpośrednio przez ośrodki pomocy społecznej.

REHABILITACJA ZAWODOWA

Rehabilitacja zawodowa ma na celu ułatwienie osobie niepełnosprawnej uzyskanie i utrzymanie odpowiedniego zatrudnienia i awansu zawodowego przez umożliwienie jej korzystania z poradnictwa zawodowego, szkolenia zawodowego i pośrednictwa pracy.

Do zadań z zakresu rehabilitacji zawodowej realizowanych przez starostę należą:

- finansowanie wydatków na instrumenty lub usługi rynku pracy określone w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2022r, poz. 690 z późn. zm.) w odniesieniu do osób niepełnosprawnych zarejestrowanych jako poszukujące pracy niepozostające w zatrudnieniu, zgodnie z ustawą z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. 2023 r. poz.100 z późn. zm.),
- przyznawanie osobom niepełnosprawnym środków na rozpoczęcie działalności gospodarczej,

- zwracanie pracodawcom kosztów wyposażenia stanowiska pracy w związku z zatrudnieniem osób niepełnosprawnych zarejestrowanych w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotne lub poszukujące pracy i niepozostające w zatrudnieniu,
- zwracanie pracodawcom miesięcznych kosztów zatrudnienia pracowników pomagających pracownikowi niepełnosprawnemu w pracy
- finansowanie kosztów szkolenia i przekwalifikowania zawodowego osób niepełnosprawnych,
- finansowanie stażu zawodowego.

REHABILITACJA SPOŁECZNA

Rehabilitacja społeczna ma na celu umożliwienie osobom niepełnosprawnym uczestnictwa w życiu społecznym.

Stałym zadaniem PCPR w pracy na rzecz niepełnosprawnej części społeczności powiatu sochaczewskiego jest rehabilitacja społeczna, która jest realizowana ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Realizowane są następujące zadania:

- dofinansowanie działalności Warsztatu Terapii Zajęciowej.
WTZ służą ogólnemu usprawnianiu, rozwijaniu umiejętności życia codziennego oraz zaradności osobistej, a także przygotowują do życia w środowisku społecznym,
- dofinansowanie uczestnictwa osób niepełnosprawnych i ich opiekunów w turnusach rehabilitacyjnych, będących swoistą formą wypoczynku, którego głównym celem jest poprawa stanu zdrowia i sprawności psychofizycznej osób niepełnosprawnych,
- dofinansowanie likwidacji barier architektonicznych, w komunikowaniu się i technicznych.
Tego typu bariery są jedynymi z najistotniejszych ograniczeń utrudniających, a często wręcz uniemożliwiających osobom niepełnosprawnym funkcjonowanie w środowisku, kontaktowanie się z otoczeniem,
- dofinansowanie zaopatrzenia w sprzęt rehabilitacyjny oraz przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze przyznawane osobom niepełnosprawnym,
- dofinansowanie sportu, kultury, rekreacji i turystyki osób niepełnosprawnych,
O takie dofinansowanie mogą ubiegać się jednostki prowadzące działalność na rzecz osób niepełnosprawnych,

- realizacja zadań wynikających z przystąpienia Zarządu Powiatu Sochaczewskiego do programu „Aktywny Samorząd”,
- inne wynikające z ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

5. Przedsięwzięcia planowane do realizacji w okresie objętym Programem.

1. Realizacja wyżej wymienionych zadań z zakresu rehabilitacji zawodowej i społecznej wynikających z ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.
2. Do zadań bieżących związanych z masowym uczestnictwem osób niepełnosprawnych w ramach integracji ze społeczeństwem należą współudział w organizacji imprez m.in. kulturalnych, artystycznych i sportowych z udziałem tych osób.
3. Dostęp do informacji z zakresu przestrzegania praw i przywilejów osób niepełnosprawnych.
4. Informowanie zainteresowanych o nowych programach pomocowych tworzonych przez PFRON.
5. Organizowanie seminariów i szkoleń dotyczących ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych, a w szczególności zatrudniania tych osób na otwartym rynku pracy oraz dotyczących ulg i przywilejów przysługujących osobom niepełnosprawnym,
6. Pozyskiwanie środków finansowych z Europejskiego Funduszu Społecznego.
7. Realizacja projektów współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki mających na celu upowszechnianie aktywnej integracji i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu osób niepełnosprawnych.

6. Źródła finansowania Programu.

1. Środki z Budżetu Państwa.
2. Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.
3. Starostwo Powiatowe Sochaczew.
4. Urząd Miasta i Urzędy Gmin.
5. Europejski Fundusz Społeczny.
6. Sponsorzy.

7. Przestrzeganie praw osób niepełnosprawnych.

W aktywnej polityce rehabilitacyjnej, stanowiącej jeden z ważnych segmentów polityki społecznej powinna być zastosowana jako generalna zasada - integracja osób niepełnosprawnych w środowisku lokalnym i w miejscu pracy oraz likwidowanie wszelkich barier psychologicznych, społecznych i fizycznych dyskryminujących te osoby. Aktywna polityka społeczna wobec osób niepełnosprawnych ma na celu wspieranie osób niepełnosprawnych przez umacnianie ich praw, eliminowanie wszelkich przejawów dyskryminacji i stygmatyzacji.

Dążenie do aktywizacji i integracji osób niepełnosprawnych ze środowiskiem jest trendem światowym. Polityka aktywna ma za zadanie wykreowanie przez państwo przyszłościowego modelu rehabilitacji społecznej i zawodowej. Model ten powinien uwzględniać założenia reformy systemu rehabilitacji społecznej i zawodowej, prognozy dotyczące zjawiska niepełnosprawności i tendencje ogólnego rozwoju, wyniki badań nad niepełnosprawnością a także konsultacje ze środowiskami zainteresowanymi tym problemem. W tworzeniu takiego modelu wykorzystać trzeba ponadto instrumenty międzynarodowe oraz najlepsze doświadczenia i wzory z krajów Unii Europejskiej.

Druga płaszczyzna aktywnej polityki dotyczy funkcjonowania osób niepełnosprawnych w życiu rodzinnym, w grupie rówieśniczej, szkole, miejscu pracy, w społeczności lokalnej, gdzie najważniejsza jest postawa otoczenia, chęć i gotowość pomocy drugiemu człowiekowi, pomoc sąsiedzka itp.

To właśnie wspólnota losu ludzi ją tworzących, a więc rodzina, szkoła, parafia, społeczność lokalna są głównym gwarantem realizacji procesu integracji osób niepełnosprawnych w społeczeństwie.

Sojuszniem osób niepełnosprawnych są organizacje pozarządowe, które szczególnie w ostatnich latach ujawniły swoją aktywność stając się grupami wsparcia dla osób wymagających szczególnej troski.

Jednakże warunkiem korzystania z pełni życia jest mobilność i jak twierdzą sami niepełnosprawni - nie stopień niepełnosprawności wyłącza ich z życia lecz tworzenie przez społeczeństwo różnorodnych barier, których nie mogą pokonać o własnych siłach.

Aktywna polityka społeczna wobec osób niepełnosprawnych powinna kreować takie systemy zatrudnienia i tworzyć takie warunki do współdziałania społeczeństwa w organizowaniu instytucji i grup samopomocy, aby w sposób pełniejszy zaspokajały one potrzeby osób niepełnosprawnych.

Jednym z głównych zadań aktywnej polityki rehabilitacyjnej jest promocja zatrudnienia i wspierania aktywności zawodowej osób niepełnosprawnych, eliminowanie skutków gospodarki

rynkowej, która w ostatnim czasie ograniczyła znacznie ochronę pracy osób niepełnosprawnych, zaś uzależnienie płac od kwalifikacji zwiększyło rolę szkolenia i doksztalcenia się. Pracowników niepełnosprawnych często kieruje się do pracy nie wymagającej kwalifikacji, nisko opłacanej, poniżej ich możliwości i nie stwarzającej im szansa awansu zwłaszcza zawodowego. Towarzyszy temu przekonanie niektórych pracodawców, zwłaszcza w okresie wzrastającego bezrobocia, że osoby niepełnosprawne powinny być wdzięczne za to, że w ogóle pracują. Nie ulega wątpliwości, że ci pracodawcy nie rozumieją potrzeb pracowników niepełnosprawnych.

W obliczu marginalizacji i wykluczenia społecznego osób niepełnosprawnych należy zintensyfikować działania na rzecz szkolenia osób niepełnosprawnych, podnoszenia ich kwalifikacji i tworzenia im warunków dostępu do instytucji kształcenia.

Istotnym elementem będzie również stworzenie systemu edukacji społecznej włączając w to media i programy edukacyjne dla dzieci, młodzieży i dorosłych, w tym także dla menadżerów, urzędników państwowych oraz samorządowych w kierunku kształtowania postaw empatii.

Dla realizacji aktywnej polityki społecznej konieczne jest stałe prowadzenie badań, informujących o skali zjawiska niepełnosprawności, usytuowaniu tych osób na rynku pracy, stanie zaspokajania ich potrzeb, funkcjonowaniu w rodzinie, w pracy i w środowiskach gdzie zachodzą procesy ich integracji społecznej. Wyniki badań powinny trwale sytuować problematykę osób niepełnosprawnych nie tylko w centralnej, lecz także w regionalnej i lokalnej polityce społecznej.

Dlatego też po uzyskaniu pozytywnej opinii Powiatowej Społecznej Rady do Spraw Osób Niepełnosprawnych niniejszy program działań, po uchwaleniu go przez Radę Powiatu, z pewnością przyczyni się do poprawy warunków życia i funkcjonowania w społeczeństwie lokalnym osób niepełnosprawnych.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Andrzej Kierzkowski
Andrzej Kierzkowski